

ครูช่างศิลปหัตถกรรม

นายสำเนียง หนูคง
ประเภทเครื่องโลหะ (สลักดุนโลหะ)
จังหวัดนครปฐม

“ที่เน้นทำงานให้กับศาสนา นอกจากทำด้วยใจศรัทธาแล้ว อีกเหตุผลหนึ่ง คือ แม้ว่าวันข้างหน้าจะเหลือช่างที่ยังทำงานนี้อยู่หรือไม่ก็ตาม แต่ผลงานดุนโลหะที่เราสร้างสรรค์ขึ้น เพื่อประดับ ตกแต่งตามวัด โบสถ์ หรือสถานที่ต่างๆ จะยังคงอยู่เพื่อให้คนรุ่นหลังได้ศึกษาผลงานเหล่านี้ต่อไป”

การอนุรักษ์สืบสานภูมิปัญญา

การลักดุน ถือเป็นงานช่างฝีมือประเพณีที่มีมาตั้งแต่ในสมัยกรุงศรีอยุธยา และปรากฏอยู่ในทุกภูมิภาคของไทย “งานบุดุน” เดิมเรียกว่า “งานบุตุน” เพราะใช้โลหะแผ่นบางๆ นำมารีบบนวัสดุที่มีรูปทรงแล้ว เทื่อให้เกิดความพิเศษเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ เช่น การบุกทองคำบนขัน พาน หรือพระพุทธรูป แต่ปัจจุบันไม่เป็นที่นิยม เนื่องจากความบางของโลหะทำให้ชำรุดและ易เสียหาย ปัจจุบันช่างบุดุน จึงพัฒนาเทคนิคบุดุนมาเป็น “การลักดุน” ซึ่งการลักดุน คือ การทำให้เกิดลวดลายโดยการใช้โลหะหรือเครื่องมือลักดุน ตกแต่งค้อนลงไปบนแผ่นโลหะให้เป็นร่องลึกเพื่อให้เห็นลวดลายหรือภาพวาดเจน โดยไม่ให้อ่อนของโลหะนั้นๆ หลุด หรือลอกออกໄປ ส่วน “การดุน” คือ การทำให้โลหะ เป็นรอยหยุ่นสูงขึ้น

นายสำเนียง หนูคง เป็นผู้ที่มีฝีมือและความชำนาญด้านงานโลหะหลายแขนง ทั้งการขั้นรูป การบุหุ่ม และการลักดุนลายที่รังสรรค์และสืบสานเทคนิค และกระบวนการทำงาน “ลักดุนโลหะ” แบบดั้งเดิม ให้กั้งหมัดเป็นระยะเวลากว่า 24 ปี เนื่องจากความซับซ้อนของงานด้านศิลปะ หลังจากจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้เข้าศึกษาต่อที่วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมราช ในสาขาวิชาเครื่องโลหะรูปพรรณ ได้มีโอกาสเรียนรู้งานเครื่องดูด และมีโอกาสเห็นฝีมือของบรรครุ่นก่อนๆ ที่ทำงานเครื่องดูดให้อย่างสวยงาม จึงเกิดความประทับใจและตัดสินใจเข้ามาย่างงานครุภัณฑ์มากด้วยฝีมือการทำงานเครื่องดูดในจังหวัดนครศรีธรรมราช อย่างครุนิกม น กอักษร โดยเริ่มจากการช่วยหอบจับเครื่องมือเล็กๆ น้อยๆ ไปจนถึงการทำงานลักดุนที่ไม่ซับซ้อน

จนเมื่อได้เข้ามาศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ที่วิทยาลัยเพาะช่าง สาขาวิชาเครื่องประดับอัญมณี และโลหะรูปพรรณ โดยตั้งใจที่จะสืบสานงานด้านนี้ต่อไป เนื่องจากเห็นว่าในขณะนี้งานแขนงนี้ยังขาดแคลนช่างฝีมืออยู่น้อยมาก ในระหว่างที่ศึกษาอยู่เพาะช่าง นายสำเนียงได้เริ่มทำงานลักดุน เป็นชิ้นเล็กๆ จนเมื่อมีคนเห็นชิ้นงานและเกิดความสนใจสืบเชื่อ ทำให้หันมาลักดุนที่สร้างสรรค์จากความชอบ กล้ายเป็นงานที่สร้างรายได้ในเวลาต่อมา โดยในระยะแรกนายสำเนียงได้เริ่มต้นทำงานชิ้นเล็กๆ ส่วนใหญ่เป็นงานบุหุ่ม เช่น บานพับ เปิดปิดกระเบาย่านลีลาวน กอกจากนี้ยังมีโอกาสได้เข้าไปฝึกงาน ช้อมแซม ส่วนต่างๆ ในสำนักพระราชวังอยู่บ้าง จึงได้เรียนรู้งานลักดุน งานขั้นรูป งานบุหุ่มแบบโบราณมากยิ่งขึ้น และนำความรู้ที่ได้มาต่อยอดและสร้างสรรค์งานลักดุนอย่างต่อเนื่องจนจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี

ภูมิปัญญาที่สะท้อนทักษะฝีมือเชิงช่าง

งานสลักดุน จัดเป็นงานหัตถศิลป์ที่ต้องอาศัยความชำนาญ ประกอบกับประสบการณ์ของช่างแต่ละคน เพราะทุกกระบวนการการทำงานโลหะล้วนสามารถเกิดความผิดพลาดได้ตลอดเวลาและแก้ไขได้ยาก จึงต้องใช้ทักษะความชำนาญเชิงช่างเป็นพิเศษ

กระบวนการสร้างชิ้นงานสลักดุน เริ่มตั้งแต่การเตรียมโลหะ การขึ้นรูปโลหะ การออกแบบลาย ก่อนที่จะทำการสลักและดุนโลหะให้เกิดลวดลาย ทำให้มีมิติสูงต่าตามลวดลายที่กำหนดในชิ้นงานแต่ละชิ้น ซึ่งในกระบวนการสลักดุนต้องอาศัยความเชี่ยวชาญในทุกขั้นตอน ช่างทุกคนต้องฝึกฝนฝีมืออยู่เสมอ ในส่วนของหั้นตอนที่ใช้เวลา漫長และต้องพิถีพิถันที่สุดคงจะเป็นหั้นตอนการสลักและการดุน ที่ต้องแต่ละคน จะต้องค่อยๆ สลักลายและดุนบุนเส้นทีละเล็กทีละน้อยจนกว่าจะได้ลวดลายตามที่ต้องการ ทั้งนี้ต้องอาศัยการลงน้ำหนักมือในการตอกเครื่องมือสลักดุน เพื่อให้ได้มิติสูงต่าที่แตกต่างกัน

ทักษะฝีมือที่สะท้อนความชำนาญในการทำงาน “สลักดุนโลหะ” ของนายสำเนียง คือ เทคนิคการดุนลายให้เลียนลายที่คุณชัด เสริมให้ลวดลายในแต่ละชิ้นของชิ้นงานแยกออกจากกันอย่างชัดเจน ด้วยประสบการณ์ที่นายสำเนียงทำงานด้านนี้มาเป็นระยะเวลา 28 ปี ทำให้เข้าใจถึงลักษณะและคุณสมบัติของโลหะแต่ละชนิดเป็นอย่างดี จึงทำให้สามารถสร้างสรรค์งานโลหะแบบต่างๆ ได้รวดเร็ว และสวยงามกว่าช่างทั่วไป นายสำเนียงนิยมใช้โลหะ “ทองแดง” ในการสร้างงานขนาดใหญ่ประเภทฉัตรหรือโต๊ะเพดาน เพราะเนื้อโลหะทองแดงมีความยืดหยุ่นสูง สามารถดุนให้เกิดความคมชัด ทำให้ฐานสูงและต่าลึกล้ำมากกว่าโลหะชนิดอื่นๆ แต่เนื้อโลหะยังคงคุณสมบัติที่แข็งแรง คงทนเช่นเดิม

กรอบรูป สายพุฒาณ

นายสำเนียงยังพัฒนารูปแบบงานให้มีความร่วมสมัยและหลากหลาย โดยนำเทคโนโลยีสักดูนสร้างลวดลายลงบนแผ่นโลหะอุกมาคล้ายางประติมากกรรม ซึ่งไม่เพียงฝีมือที่ประณีต สวยงามที่ต้องคงไว้แต่สัมภ์ต้องใช้เทคโนโลยีด้านนี้ๆ มาประกอบ รวมทั้งต้องวางแผนกระบวนการและขั้นตอนต่างๆ ของการทำงานไปพร้อมๆ กัน เช่น เทคนิคการเชื่อม การขันรูป การออกแบบโครงสร้าง ความแข็งแรง และรูปทรงที่สวยงาม ส่วนการออกแบบโครงสร้างยังเน้นการใช้วัสดุที่มีค่า ไม่ใช่โครงเหล็กแต่ใช้โลหะที่ไม่เป็นสนิม เช่น ทองแดง ทองเหลือง เป็นต้น

สิ่งสำคัญในการทำงานสักดูนโลหะอยู่ที่การตอกดูนลาย ช่างทำงานดูนโลหะจึงต้องมีการฝึกฝนฝีมืออย่างต่อเนื่อง เพื่อการตอกดูนในแต่ละครั้งล้วนเกิดความผิดพลาดได้ง่าย ช่างสักดูนที่ประสบความสำเร็จ จึงต้องอาศัยความชำนาญเฉพาะตัวจึงจะทำให้ผลงานที่ออกแบบมีความประณีตและสวยงามสะท้อนถึงทักษะฝีมือของช่างได้อย่างดงาม

159

เอกลักษณ์ผลงานที่โดดเด่น

ผลงาน “สักดูนโลหะ” ที่โดดเด่นฝีมือนายสำเนียง มีลักษณะที่สักดูนลงบนตัวชิ้นงาน เช่น ผอบพาน ขัน กรอบกระจาด กรอบรูป และงานสักดูนแบบลวดลายประดับ เช่น ดาวเพดาน ฉัตร สัพเพน เป็นต้น นายสำเนียงนิยมใช้เทคโนโลยีสักดูนลวดลายบนวัสดุแผ่นเรียบ ทำแยกเป็นชิ้นๆ แล้วนำมาประกอบเป็นรูปทรงเข้าด้วยกัน ชิ้นงานส่วนใหญ่ใช้สำหรับงานในพุทธศาสนา ประดับโบสถ์ วิหาร และเจดีย์

นอกจากผลงานที่มีลวดลายที่วิจิตรแล้ว ผลงานสักดูนฝีมือนายสำเนียงยังมีความโดดเด่นด้วยอิฐที่เห็นถึงความตื้นลึก สูง ต่ำ จึงเป็นผลงานที่ดูมีมิติ มีความโดดเด่นกว่าผลงานที่พับเห็นทั่วไป

ลวดลายที่นิยมน้ำยาสักดูนจะเป็นลายไทย เช่น ลายพุดตาน ลายใบเตเคน ลายก้านขดลายกระจัง เป็นต้น โดยเอกลักษณ์ผลงานที่สักห้อนถึงทักษะฝีมือ คือ เทคนิคการดูนลายและการสักดูนที่เน้นย้ำร่องเส้นเด่นชัด โดยมีการเก็บรายละเอียดงานถึง 2 ครั้ง ทำให้ผิวลายของชิ้นงานแยกชั้นออกจากกันอย่างชัดเจน ชิ้นงานจึงดูมีมิติ มีความลึกของลวดลายสามารถมองเห็นลวดลายที่กับช้อนกันได้อย่างละเอียดในทุกมุมมอง จึงนับเป็นเอกลักษณ์ผลงานที่โดดเด่น

ฉัตรปิดทอง ลายไทยประยุกต์

160

การถ่ายทอดความรู้และการพัฒนาผลงาน

ผลงานที่ภาคภูมิใจและถือเป็นผลงานชิ้นสำคัญของนายสำเนียง คือ การมีโอกาสทำงานที่สำคัญให้กับสำนักพระราชวังและหน่วยงานต่างๆ อยู่หลายครั้ง เช่น การสร้างงานต้นแบบโดยใช้เทคโนโลยี แกะสลักดุนลายตลาดลาย ขนาดสูง 1 ฟุต เพื่อนำไปหล่อเป็นทองคำ สำหรับพระโกศพระบรรมาศพสมเด็จพระศรีนครินทร์พระบรมราชชนนี (สมเด็จย่า) งานตอกดุนลายยอดพัดทรงองค์ โดยใช้เทคนิคการขึ้นรูปด้วยแผ่นทองคำขนาดใหญ่ เพื่อนำไปปูหุ้มบนยอดพระมหาเจดีย์พุทธอคยา ประเทศาลินเดีย งานตอกดุนลายยอดนัตร์ โดยใช้เทคนิคการขึ้นรูปแผ่นทองคงขนาดใหญ่ ใช้เทคนิคเชื่อมประกอบแยกชิ้น สลักดุนลายตลาดลายเพื่อประดับอัญญาสีทอง เป็นยอดนัตร์พระมหาเจดีย์พุทธอคยา วัดจอมคำ จังหวัดลำปาง งานสลักดุนลายฉัตรแขวน 5 ชั้น โดยใช้เทคนิคการขึ้นรูป สลักดุนลายอย่างละเอียดประณีต แยกกันส่วนและปิดทองคำวัดสะเกตราชวรมหาวิหาร (ภูเขากอง) กรุงเทพมหานคร เป็นผลงานชิ้นเอกที่ภาคภูมิใจมากที่สุด

ผลงานสลักดุนผสมผสานงานเครื่องถม

ด้วยความรักในการสร้างสรรค์งานสลักดุนโลหะ ทำให้นายสำเนียงนั่งมั่น ตั้งใจสืบสาน และอนุรักษ์งานแขนงนี้มาโดยตลอด ด้วยการถ่ายทอดความรู้ แก่สุกคิษย์และคนรุ่นหลังที่อยากรู้อยาก学อย่างเต็มที่ โดยไม่ทางความรู้ พร้อมที่จะสร้างแรงบันดาลใจและสอนให้คนที่มีความสนใจและได้เข้ามาเรียนรู้งานในแขนงนี้พัฒนาผลงานต่อไปมากยิ่งขึ้น โดยในอนาคตตั้งใจว่าจะเปิดบ้านเป็นโรงเรียนเพื่อสอนงานสลักดุนโลหะโดยเฉพาะ เพื่อให้คนที่รักงานด้านนี้สามารถเข้ามาเรียนรู้ได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

สิ่งสำคัญนายสำเนียงมีเจตนารณรงค์ในการสร้างสรรค์งานด้วยจิตวิญญาณของคนที่เป็นช่าง จึงทำงานด้วยจิตสานัก ด้วยจิตวิญญาณ ไม่ทำงานแบบสุกເຈາແກิกิน ทำงานด้วยความมุ่งมานะ อดทน เพื่อระมัดระวัง นอกจากการทำงานเพื่อสร้างรายได้แล้ว ส่วนหนึ่งยังเป็นการทำางานเชิงอนุรักษ์ เพื่อให้งานสลักดุนโลหะไม่สูญหายไปจากสังคมไทย

ในด้านการพัฒนาผลงาน นายสำเนียงยังมีแนวคิดในการประยุกต์นำงานสลักดุน งานเครื่องถม และงานขึ้นรูป มาพัฒนาสร้างสรรค์ให้เป็นงานทางทักษัณศิลป์ ที่มีความร่วมสมัยมากขึ้น โดยการนำงานทั้งสามแขนงมาออกแบบร่วมกันให้เกิดงานรูปแบบใหม่ ปรับประยุกต์งานสลักดุนโลหะให้เกิดประโยชน์ และสามารถใช้สอยได้ในชีวิตประจำวัน เช่น คอมไฟ ครอบกระจาด เป็นต้น เป็นการต่อยอดจากภูมิปัญญาที่มีอยู่แล้วไปสู่ผลงานเชิงสร้างสรรค์ โดยมีการนำเครื่องมือที่กันสมัยมาใช้ทุนแรงในการขึ้นรูปชิ้นงานที่ยกและซับซ้อน ซึ่งจะช่วยให้สามารถรีไซเคิลได้ง่ายและเร็วขึ้น อีกทั้งยังทำให้ชิ้นงานมีรูปแบบเดียวกันกันหมดอีกด้วย

จากความทุ่มเทสร้างสรรค์งานและถ่ายทอดผลงานสู่สังคม ทำให้ นายสำเนียงได้รับเชิญเป็นวิทยากรบรรยาย สาธิตงานสลักดุนโลหะในโอกาสต่างๆ อายุต่อเนื่อง ก็จะในประเทศไทยและต่างประเทศ เพื่อการถ่ายทอดองค์ความรู้งานสลักดุนโลหะให้มีคนไทยให้เป็นที่รู้จักในวงสังคมช่างของชาติต่างชาติ และส่งต่อความรู้ในเทคนิคเชิงช่างสู่คนรุ่นหลัง เพื่อร่วมกันจรรโลงรักษาและสืบสานงาน “สลักดุน” ให้คงอยู่สืบต่อไป

